

σύνταγμα

σύνταγμα, το, ουσ. [<αρχ. σύνταγμα], το σύνταγμα· μεγάλος αριθμός ανθρώπων: «του ζήτησα να φέρει μερικούς φίλους του να με βοηθήσουν στη μετακόμιση, κι αυτός έφερε ολόκληρο σύνταγμα»·

- την πέρασε ολόκληρο σύνταγμα, (για γυναίκες) της έχει επιβάλει τη σεξουαλική πράξη μεγάλος αριθμός αντρών: «μην την πιστεύεις που λέει πως δε γνώρισε πολλούς, γιατί ξέρω καλά πως την πέρασε ολόκληρο σύνταγμα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας